

Yazarken senindir sözcükler,
bittiğinde yazmak, herkesin olur...

DAĞ GİBİ

Liman açıklarında gemiler. Bedenleri alarga; yürekleri avara sevdasında. Deniz üstünde ışıltılı yansımalar. Sayıları arttı son zamanlarda.

Seyrediyorum camın ardından. Seyrediyoruz. Akvaryum içinde balıklar misaliyiz, dışardan bakınca.

Akvaryum içinde balıklar misaliyiz ama özgür sanıyoruz kendimizi.

Alıp başını gitmek istiyor bazen yürek. Nedeni yok oysa. Nedensiz gitmek istiyor.

Omzumuza asılmış bir sırt çantası, sırt çantasında düşler. Adım atıp topraktan bir teknenin tahtasına, geçmek dümene. Şişirip yelkeni rüzgarla, düşmek avara sevdasına.

Çok değil geçenlerde, binip demirden kuşun kanatlarına geçip gittim bir uzak şehre. Kafasını vermiş insanoğlu, emeğini. Havalandırıyor demir yığınınını. Hayrete düşmemek elde değil her seferinde.

Akıp gitti bozkırın kahverengi toprağı Ege'nin yeşil mavisine. Geçtim, köyleri, dereleri, aralarında kıvrılan yoları, dağlar bile ufacık kaldı gözlerimde. Dağları düşündüm.

Toroslar mesela. Kocaman sevdası yüreğimin. Uzatır kollarını Akdeniz'in mavisine; dokunmak ister sanki. Bir tekneye binse Toroslar, sanırsın maviliklerde salınan adalara varmak ister. Mitolojik hikayesi bambaşka adaların. Tanrıçanın memelerinden damlayan süttten olmuş her biri.

Eteklerinde oturmuşluğum var. Eteklerinde dostla konuşmuşluğum, sevdalara düşmüşlüğüm var.

İhtiyar Şahap Dağları var mesela. Van'ın güneyine düşer. Bir dağla konuşulur mu demeyin. Oturup karşısına konuşmuşluğum var. Oturup Müküs Çayı'nın kıyısında, sevdamı, hasretimi anlatırken ona, kaç demli çay içmişimdir kim bilir.

Çadır Dağı, komşu sayılır İhtiyar Şahap'a; Van'ın güneyine düşer o da. Kuş uçuşu kısacık yol. Açtın mı kanatlarını, doldurdun mu rüzgarın seriniyle şöyle bir, süzölüp gidersin. Kanadımız yok oysa.

Yürümesi zordur Çadır'a. Varikrapit Geçiti'nden sararsın patikaya, ya da sen patika sanırsın kayanı ayaklarının altından. Kan ter içinde kalırsın. Mutlaka ama mutlaka, ıslıkla bir türkü çalarsın içinden sevdadan yana.

Sabahında, doruğunda Çadır'ın, yoksa bir bardak demli çayın, kemiklerin üşür yaz ortasında. Gel gör, bir kez vardın mı doruğuna, serilir Anadolu ayaklarının altına.

Sonra, Erek. Doruğu kayalıktır. Güneşi sırtına alırsın gündeğümünde. Alabildiğine maviye boyanır gözlerin Van Gölü'nün ısıltısında. İlerde, sağda, göz kırpar Süphan; doruğu karlı, bembeyaz.

Bir başkası, eteklerini açmış Kaya Köy'e. Vurdunuz mu adımlarınızı patikaya, Ölüdeniz'e ulaştırır sizi. Yolda anlatılmaz koyların manzarasını sunar. Ter içinde ulaşırsınız denizin kıyısına. Sonra. Sonrası size kalmış artık.

Kismet olursa bir gün. Olursa böyle bir şansım. Biraz yaşlanınca. Torosların eteğinde küçük bir yerleşkede, alnımı verip Akdeniz'in tuzlu rüzgarına, sırtımı yaslayıp dağa, sevdiğimin elini tutacağım. Hiç konuşmadan, uzun bir sessizlik içinde. Hayatı ve aşkı düşüneceğim ölmeden önce.

Niye bunca dağ muhabbeti? Nereden geldi aklıma?

Dağ gibidir insanın annesi. Sırtınızı yasladığınız sessiz kocaman bir dağ. Hiçbir şey istemeden izin verir yaslanmanıza. Her zaman, her yerde.

Kaybedeli sekiz yıl oldu o koca dağ. Özledim.

11 Ocak 2011, Zonguldak